

[Ministeren for europæiske markedsanliggender.]

åbne deres markeder for østlandene, må det forudsætte en større frihed for vesten til at markedsføre sine produkter på østlige markeder i lige konkurrence både med andre udenlandske konkurrenter og med indenlandske producenter i disse østlande.

Vi håber, at EF-samarbejdet vil medvirke til, at disse spørgsmål på ny og konstruktiv måde vil kunne tages op på den planlagte konference om sikkerhed og samarbejde i Europa i fuld erkendelse af den frie vareudvekslings betydning for bevarelse af fred og gensidig sikkerhed.

Jeg skal dernæst gøre nogle bemærkninger om vort syn på EFs forhold til udviklingslandene.

Med hensyn til EFs fælles bistand til udviklingslandene følger det af udvidelsen af EF, at bistanden, der kanaliseres igennem EF, ikke som hidtil koncentrerer på områder i Afrika med særlig tilknytning til de nuværende seks medlemslande, men vil blive spredt også over en række nuværende og tidligere Commonwealthlande. Det vil dog fortsat kun være en ringe del af udviklingsbistanden, der ydes via EF, og der påregnes ingen ændringer heri, selv om en stigende samordning af hvert enkelt lands bistand selvsagt vil være i alle parter interesse.

Med hensyn til det udvidede EFs handelspolitiske forhold til udviklingslandene ser vi fra dansk side gerne EFs generelle toldpræferencearrangement yderligere forbedret og vil ligesom hidtil gå ind for en verdensomspændende aftale for tropiske produkter med henblik på at stabilisere priserne på udviklingslandenes vigtigste eksportvarer. Vi vil samtidig arbejde for, at EF ligestiller alle udviklingslandenes eksport af tropiske landbrugsvarer i stedet for som nu at give særlige fordele til en række afrikanske og andre udviklingsområder, som har en særlig tilknytning til de nuværende medlemslande. Fra dansk side anser vi det også for værende af stor betydning, at der gøres noget specielt for de dårligst stillede udviklingslande.

De synspunkter, jeg her har omtalt, vil vi fremføre såvel på den forestående verdenshandelskonference i Chile som i EF med henblik på fornyelsen og udvidelsen af Yaoundékonventionen i januar 1975.

Vi vil endelig støtte de tanker, der har

været fremme fra Kommissionens side om, at EFs fremtidige industripolitik bør udformes således, at den tager særligt hensyn til nødvendigheden af at udvikle den industrielle produktion i de mindre begunstigede områder af verden.

Jeg skal herefter gøre nogle bemærkninger om det økonomiske og monetære samarbejde.

De første skridt til dette samarbejde er taget ved tilvejebringelsen af principiel enighed mellem EF-landene og kandidatlandene om en indsnævring af ydergrænserne for de mulige udsving mellem de europæiske landes valutakurser til 2,25 pct. Vi går fra dansk side ind for, at denne ordning kommer til at omfatte så mange europæiske lande som muligt, herunder især Sverige og Schweiz, som har givet udtryk for interesse i at deltage.

Som et af de europæiske lande, der er mest afhængig af stabile internationale betalingsforhold, har vi en klar interesse i sammen med andre europæiske lande at deltage i et samarbejde, som kan sikre en udvikling i den retning. For at opnå et effektivt samarbejde er der sikkert behov for i højere grad, end det i dag er tilfældet, hurtigt at kunne træffe konkrete beslutninger med sikkerhed for, at de efterleves af alle de deltagende lande. Foreløbig synes medlemslandene ikke at være indstillet på at gå meget længere end til regelmæssige møder mellem centralbankerne, således som det allerede er tilfældet i dag. På længere sigt vil et europæisk valutasamarbejde dog formentlig forudsætte, at der tillægges institutionerne i Bruxelles myndighed, der svarer til samarbejdets krav.

Danmark vil i øvrigt i EF arbejde for, at der tilvejebringes mere ordnede forhold på det valutariske område. Det er en uholdbar situation, at så at sige alle verdens nationer i højere grad synes at indrette deres politik og beslutninger på det valutariske område efter de mere eller mindre tilfældige spekulative valutabevægelser end efter de krav, som den stigende verdenshandel stiller.

Inden for EF har det utilstrækkelige valutasamarbejde medført, at man har måttet indføre udligningsafgifter i handelen med landbrugsvarer mellem EF-landene.

Fra dansk side ser vi gerne, at der som et led i samarbejdet om begrænsning af valuta-